

Arrest

nr. 312 642 van 6 september 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 1 maart 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat S. VAN ROSSEM.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die volgens hun verklaringen België op 17 februari 2021 binnenkwamen, dienden op 18 februari 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 9 december 2015 werden de vingerafdrukken van verzoeker afgenomen in Italië, op 31 oktober 2016 in Duitsland, en op 10 april 2017 en 6 januari 2021 in Nederland (Eurodac). De vingerafdrukken van verzoekster werden op 5 april 2016 afgenomen in Italië, op 10 november 2017 in Duitsland en op 29 augustus 2020 in Nederland (Eurodac).

1.3. Op 20 maart 2021 werd een beslissing genomen tot weigering van verblijf met bevel om het Belgische grondgebied te verlaten daar Nederland verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming. Op 1 april 2021 werd een beslissing genomen tot weigering van

verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten daar Duitsland verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling van verzoeksters verzoek om internationale bescherming.

1.4. Op 30 januari 2024 nam de commissaris-generaal de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen, die verzoekers bij aangetekende brief van 31 januari 2024 ter kennis werd gebracht, zijn de bestreden beslissingen die luiden als volgt:

- Beslissing ten aanzien van verzoeker:

“Asielaanvraag: 18/02/2021

Overdracht CGVS: 14/12/2021

U werd samen met uw partner C.O. gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 28 maart 2023 van 08u57 tot 17u31. Uw persoonlijk onderhoud werd rechtstreeks in het Engels gevoerd. Uw advocaat, meester Suzanne VAN ROSSEM, was aanwezig gedurende het volledige persoonlijk onderhoud. U werd nadien tweemaal individueel en rechtstreeks in het Engels gehoord, op 24 april 2023 van 13u22 tot 15u30 en op 04 oktober 2023 van 13u04 tot 17u35. Op 24 april 2023 was uw advocaat meester Sofie VANDERMEERSCH (loco: meester Suzanne VAN ROSSEM) aanwezig tijdens het volledige persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaart dat u op [...] maart 1997 geboren ben in Benin City, Edo State. U beschikt over de Nigeriaanse nationaliteit en behoort tot de Edo etnie. Sinds uw geboorte woont u in de buurt Ivbuotubu, Benin City. Aanvankelijk woont u er in de Onouughakpor straat. Hoewel u niet meer juist weet welk adres eerst kwam, verhuist u op tienjarige leeftijd naar hetzij lhanuwaze straat hetzij Iguma Street. U verblijft vervolgens een tijdje op straat waarbij u klusjes uitvoert en met dat geld opnieuw een appartement huurt op hetzij lhanuwaze straat hetzij Iguma Street. Op straat komt u in contact met V., een vriend. Hij vertelt u dat hij u zal beschermen indien u hulp nodig heeft. Via hem wordt u geïnitieerd als lid van Supreme Eiye Confraternity waarna u slechts hun boekhouding doet. U pleegt nooit misdrijven zoals het vermoorden van rivalen of plegen van overvallen. Tweemaal bent u aanwezig bij een gevecht met rivaliserende cults, maar neemt u niet deel omdat u nog te jong bent. U kijkt toe. In 2012 vindt een eerste gevecht plaats met Black Axe, ook wel New Black Movement of Africa genoemd. Daarbij wordt u aangevallen met bijlen. Een tweede gevecht vindt datzelfde jaar plaats, ditmaal met Senior Vikings Confraternity. U wordt bijna neergeschoten. Op zestienjarige leeftijd krijgt u na het afleggen van een Joint Administration Matriculation toelating om te studeren aan Delsu (Delta State University). U spendeert er twee maanden van het eerste semester en besluit vervolgens eind 2014 Nigeria te ontvluchten uit vrees voor uw leven. Via het Noorden van Nigeria reist u naar Agadez, Niger. Van daaruit gaat u via de Sahara verder naar Tripoli, Libië. Daar verblijft u in de gevangenis. Vervolgens reist u per rubberboot naar Italië waar u uw partner C.O. leert kennen. Na enkele maanden reist u verder door naar Duitsland waar u aankomt in 2017. U start er een relatie met C.O. Tot 2021 is uw vaste verblijfplaats in Duitsland. U dient er een verzoek om internationale bescherming in (Bescheid Aktenzeichen: [...]) - 232, toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier (verder: dossier Duitsland)), maar legt er nooit een groot interview af, noch ontvangt u een beslissing omtrent dat verzoek. Vanaf 2018 tot 2020 gaat u heen en weer tussen Nederland en Duitsland. Ook in Nederland verzoekt u de instanties eenmalig (V – nummer: [...]), toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier (verder: Nederlands dossier) om internationale bescherming, maar ontvangt u nooit een beslissing. Op 17 februari 2021 komt u aan in België en verzoekt u de bevoegde instanties samen met uw partner C.O. op 18 februari 2021 om internationale bescherming.

Ter staving van uw verzoek om internationale stuurt uw advocate op 19 januari 2024 volgende stukken door via mail: een verklaring van een Fedasil – begeleider, d.d. 16 januari 2024; drie verwijzingsbrieven met het oog op psychologische consultaties, afkomstig van Fedasil; een verklaring over uw psychologische begeleiding, op 06 april 2021 opgesteld door Traumazorg Limburg.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-Generaal op grond van het geheel van de gegevens uit uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

U verklaart dat u omwille van een drugsverleden tijdens uw verblijf te Nederland te kampen heeft met geheugenproblemen. U bent in behandeling geweest voor uw drugsproblematiek en kreeg medicatie. Nu u niet meer kan terugvallen op Fedasil bent u aangesloten bij de mutualiteit en heeft u een nieuwe dokter. Uw

geheugenproblemen verbeteren. Wanneer iemand iets zegt, krijgt u flashbacks naar wat er u onderweg is overkomen. Dit zorgt voor slaapproblemen.

Vooreerst dient opgemerkt dat u ter staving van de door u genoemde problemen niet het minste bewijs aanbrengt hoewel u hier verscheidene malen de kans toe kreeg (zie verklaring Dienst Vreemdelingenzaken (verder: DVZ), d.d. 23 februari 2021; vragenlijst CGVS, d.d. 09 december 2021; drie onderhouds op het CGVS). In uw vragenlijst bijzondere procedurele noden DVZ gaf u bovendien eenduidig aan dat er geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure om internationale bescherming konden bemoeilijken. Verder formuleerde u geen bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor bij DVZ en ondertekende u uw aldaar afgelegde verklaringen en de ingevulde vragenlijst voor akkoord nadat deze aan u werden voorgelezen. Hiermee gaf u aan dat de hierin opgenomen verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen. U werd gedurende uw persoonlijke onderhouds op het CGVS bijgestaan door uw advocaat. Geen van u beide formuleerde op voorhand enig bezwaar tegen het plaatsvinden van elk persoonlijk onderhoud. Evenmin maakten jullie er bij de aanvang melding van dat u niet bij machte zou zijn om volwaardige verklaringen af te leggen. Uw eerste persoonlijk onderhoud, d.d. 28 maart 2023, verloopt vlot en eventuele bemerkingen omtrent geheugenproblemen komen niet ter sprake, zelfs niet wanneer gevraagd wordt naar tijdsbepalingen. Doorheen het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS, d.d. 24 april 2023, wordt dan weer opgemerkt dat het moeizaam verloopt daar u afwezig en sterk vermoeid bent. U blijkt slechts één uur geslapen te hebben en de avond voordien drugs te hebben gebruikt. Het onderhoud wordt in samenspraak met uw advocaat stopgezet. Uit de verschillende gehoorverslagen blijkt dat u bij de verschillende gehoren in staat was het gesprek te volgen. Uit de gegeven antwoorden blijkt ook dat u de inhoud van de gestelde vragen doorgaans begrepen had en wanneer dit niet het geval was werden de vragen herhaald, geherformuleerd of verduidelijkt opdat u toch zou kunnen antwoorden. Om uw deelname aan het persoonlijk onderhoud te faciliteren werd u bovendien duidelijk te kennen gegeven dat u zelf om bijkomende pauzes kon vragen indien u daar de behoefte toe zou voelen. Het persoonlijk onderhoud verliep dan ook telkens volledig volgens uw tempo.

Gelet op wat vooraf gaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijs worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedures gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Zo vreest u gedood te worden door de rivaliserende cults – Black Axe (ook gekend als New Black Movement) en Supreme Vikings Confraternity – van de cult waarvan u zelf lid was namelijk Supreme Eiyé Confraternity. Tevens wordt een vrees tot vrouwelijke besnijdenis opgeworpen in hoofde van uw dochters, Princess G. en T.

U verklaart meerdere keren dat u uw land van herkomst – Nigeria – heeft verlaten in 2014. De precieze datum kan u zich niet meer herinneren, maar over het jaartal blijft u wel consistent doorheen uw verklaringen in het kader van het verzoek om internationale bescherming in België en Duitsland (zie verklaring DVZ, d.d. 23 februari 2012, p. 6, vraag 10, p. 14, vraag 37; NPO 3, p. 4; (dossier Duitsland, Niederschrift Anhörung, d.d. 17 november 2016, p. 2). Daarnaast verklaart u dat u aanwezig was bij twee gevechten tussen Supreme Eiyé Confraternity, de cult waarvan u meent dat u er lid van was, en bovengenoemde rivaliserende cults. Beide gevechten vonden plaats in 2012. Sindsdien is er niets meer gebeurd (NPO 1, p. 4 – 5; NPO 3, p. 19). Na deze gevechten, waarbij u volgens uw eigen verklaringen bijna werd vermoord, bent u niet verhuisd of gevlucht naar een andere woning. U bleef sindsdien steeds op dezelfde plaats wonen tot het moment van uw definitief vertrek uit Nigeria (NPO 2, p. 11 – 12; NPO 3, p. 7). Op zestienjarige leeftijd – gebaseerd op uw geboortedatum ([...] maart 1997) was dat in het jaar 2013 – kreeg u na het afleggen van het JAMB (Joint Administration Matriculation) toelating tot de Delta State University waar u business administration management studeerde. U bleef er voor een semester. Nadien deed u klusjes, speelde u voetbal met vrienden, ... tot de dag van uw definitief vertrek uit Nigeria. Ook uw jongere broer, S.E., zit alvast op het moment van uw laatste persoonlijk onderhoud op het CGVS op de universiteit zonder daarbij enige problemen te ervaren (NPO 2, p. 9; NPO 3, p. 5 – 9, 17).

Sinds de gevechten waarbij u naar eigen zeggen bijna werd vermoord en die door u worden benoemd als concrete aanleiding tot uw definitief vertrek uit Nigeria, was u met andere woorden in staat om gedurende twee jaar op hetzelfde adres te verblijven zonder daarbij enige gevolgen te ervaren. In tegendeel, u deed moeite om zich aan te melden bij een universiteit wat volgens de landeninformatie die ter beschikking staat van het CGVS nu juist de plaats is waar cults zoals Black Axe/Neo Black Movement en the Supreme Vikings voornamelijk actief zijn en gewelddaden plegen (zie blauwe map in administratief dossier). Ook wanneer u de universiteit verliet, was u nog steeds in de mogelijkheid om te werken en aan vrijetijdsbesteding te doen zonder enige problemen te ervaren. Dergelijk gedrag staat niet alleen haaks op een daadwerkelijke nood aan

internationale bescherming, maar druist ook in tegen de ernst en actualiteit van uw vrees voor vervolging bij terugkeer naar Nigeria. Daarbij dient nog te worden opgemerkt dat u sinds die gevechten van 2012 niets meer heeft gehoord van leden van Black Axe/Neo Black Movement of the Supreme Vikings noch tijdens uw laatste jaren in Nigeria, noch sinds uw vertrek daar vandaan. U vermoedt dat u nog steeds door hen wordt gezocht, omdat uw jongere broer, S.E., dit via via zou hebben gehoord (NPO 3, p. 5 - 6).

Daargelaten dat uw vrees voor vervolging op basis van bovenstaande bemerkingen als niet actueel en weinig ernstig wordt bestempeld, worden uw lidmaatschap van Supreme Eiye Confraternity en de bijhorende vervolgingsfeiten in het algemeen als ongeloofwaardig geacht op basis van verscheidene inconsistenties en tegenstrijdigheden die betrekking hebben op essentiële elementen in uw vrees voor vervolging.

Waar u aanvankelijk beweert dat u na uw initiatieritueel geen enkele opdracht heeft uitgevoerd voor Supreme Eiye Confraternity en geen idee heeft waarom u door hen werd benaderd of wat hun doelstelling was bij de beslissing om u te initiëren tot hun cult, haalt u later opeens aan dat u de boekhouding deed. Een functie die door uzelf wordt omschreven als één van de belangrijkste binnen de hiërarchie, wat dan weer strijdig is met uw latere bemerking dat u door de andere leden van uw cult werd aanzien als de baby van de groep. U werd daarom nooit gedwongen tot het plegen van een moord of actieve deelname aan andere criminele activiteiten die door de cult waartoe u behoorde werden uitgevoerd. Tijdens de – enige – twee gevechten met rivaliserende cults waarbij u aanwezig was en naar eigen zeggen bijna werd gedood, was u slechts aanwezig als observator. Nooit ging u in confrontatie met één van de rivaliserende cults die u doorheen uw verzoek om internationale bescherming te België opwerpt als belangrijkste actoren (notities van het persoonlijk onderhoud op 04 oktober 2023 (verder: NPO 3), p. 14, 16 – 17, 20). Niet alleen is dit strijdig met de modus operandi van Eiye Confraternity wat betreft initiatierituelen waarbij nieuwe leden achteraf doorgaans worden aangezet tot criminele activiteiten zoals het verkrachten van vrouwen uit rivaliserende cults, het plegen van gewapende overvallen of fysieke aanvallen op universiteitsstudenten en hun gewelddadige karakter in het algemeen (zie blauwe map in administratief dossier), maar bent u ook weinig consistent over uw aanzien binnen Eiye Confraternity.

Wanneer er wordt gekeken naar de verklaringen die u heeft afgelegd in het kader van uw verzoek om internationale bescherming te Duitsland blijkt u niet alleen inconsistent over uw aandeel als lid, maar over uw lidmaatschap in het algemeen. In uw dossier aldaar staat immers te lezen dat u door een jongerenbende, die u daar niet eens bij naam heeft genoemd, werd benaderd opdat u tot hun bende zou toetreden. U weigerde dit waarna u door hen werd belaagd en beroofd (dossier Duitsland, Niederschrift Anhörung, d.d. 17 november 2016, p. 5). U bent met andere woorden volgens uw verklaringen te Duitsland nooit lid geweest van een jongerenbende - in tegendeel, u heeft dit geweigerd - terwijl u voor de Belgische autoriteiten beschrijft dat u Nigeria diende te verlaten omwille van uw lidmaatschap bij Eiye Confraternity en hierom nog steeds vervolging vreest bij een terugkeer naar Nigeria. Hoewel u hier de rivaliserende cults Black Axe (ook gekend als New Black Movement) en Supreme Vikings Confraternity aanhaalt als vervolgingsactoren, meent u daar dat de Nigeriaanse regering u zal vermoorden bij terugkeer (notities van het persoonlijk onderhoud op 28 maart 2023 (verder: NPO 1), p. 3 – 4; NPO 3, p. 5 – 6, 12; dossier Duitsland, Niederschrift Anhörung, d.d. 17 november 2016, p. 6). Nochtans werd u op het CGVS tijdens het persoonlijk onderhoud van 24 april 2023 gevraagd naar de redenen die u in Duitsland heeft opgegeven als aanleiding tot uw vertrek uit Nigeria waarop u als volgt heeft geantwoord: "Hetzelfde als hier. Over de problemen die ik heb gehad met de gangs, maar ook de problemen die ik heb met mijn dochter en mijn familie." (notities van het persoonlijk onderhoud op 24 april 2023 (verder: NPO 2), p. 5). Nadat vanuit uw eigen initiatief aan bod kwam dat u in Duitsland niet uw volledige verhaal heeft verteld, wordt door de dossierbehandelaar nagegaan welke stukken u heeft verzwegen voor de Duitse autoriteiten, maar wel wenst te verklaren voor de Belgische autoriteiten. Hierop antwoordt u dat u er wel de waarheid heeft verteld over uw redenen tot vertrek uit Nigeria, maar niet over uw verblijf in Italië (NPO 2, p. 8).

U tijdens uw derde persoonlijk onderhoud geconfronteerd met bovengenoemde tegenstrijdigheden blijft u volharden dat u nooit een groot interview heeft afgelegd in Duitsland en nooit zulke verklaringen heeft neergelegd (NPO 3, p. 20 – 21). Het louter ontkennen van uw verklaringen te Duitsland biedt geen verschuiving.

Bovendien worden noch in Duitsland noch tijdens uw verklaringen neergelegd bij DVZ de twee gevechten vernoemd die volgens uw verklaringen voor het CGVS plaatsvonden in 2012 en daarenboven de gebeurtenissen waren die de doorslag gaven tot uw definitief vertrek uit Nigeria. U zou daarbij tot tweemaal toe levensbedreigend zijn aangevallen waardoor u het risico niet nam om een derde keer geconfronteerd te worden met dergelijke conflicten (NPO 1, p. 4 -5; NPO 3, p. 19 - 20). De vaststelling dat u zulke impactvolle gebeurtenissen slechts tijdens uw verklaringen voor het CGVS vernoemt, maar niet tijdens uw eerdere verklaringen – hetzij bij DVZ hetzij gedurende uw procedures in een ander land dan België – haalt de

geloofwaardigheid van deze gebeurtenissen verder naar beneden. Dergelijke lacune die betrekking heeft op de concrete aanleiding tot uw vlucht uit Nigeria en dus op de grondslag van uw vrees is niet te verschonen.

Op 16 januari 2024 ontvangt het CGVS via een begeleider van Fedasil een post factum verduidelijking voor eerdergenoemde tegenstrijdigheden in vergelijking met uw verklaringen te Duitsland. Volgens haar volgde u het advies op van andere vluchtelingen om "niet alles te vertellen en dat u voorzichtig moest zijn, omdat men geen slechte mensen in Europa binnenlaat" (zie groene map in administratief dossier). Vooreerst druist dit in tegen het principe dat van een verzoeker om internationale bescherming een minimum aan vertrouwen kan worden verwacht in de instanties bij wie hij die bescherming inroept. Bovendien kreeg u, zoals eerder beschreven, tijdens het persoonlijk onderhoud reeds de kans om bovengenoemde tegenstrijdigheden te weerleggen, maar hield u zich louter vast aan het ontkennen van uw eerdere verklaringen te Duitsland. Gezien de mogelijkheid tot zelfreflectie kan dan ook geen rekening worden gehouden met deze post factum poging tot verschoning.

Ondanks de geheugenproblemen die u aanhaalt, kan verwacht worden dat u ten minste over de grote lijnen en de meest essentiële elementen van uw vrees voor vervolging consistente verklaringen weet af te leggen. De vaststelling dat u hier niet eens in slaagt met betrekking tot elementen zoals uw functie tijdens uw lidmaatschap, de vervolgingsfeiten die aanleiding zouden hebben gegeven tot uw vertrek uit Nigeria en het feit of u al dan niet lid was in het algemeen ondermijnt finaal de geloofwaardigheid van de door u geschetste vrees. Zelfs indien er enig geloof zou worden gehecht aan uw lidmaatschap – quod non – is uw vrees hoe dan ook weinig ernstig en niet actueel.

Wat betreft de besnijdenis van uw dochters, oordeelde het CGVS het volgende in uw partner C.O. haar beslissing: Tenslotte haalden zowel u als uw partner en vader uw dochters, S.E., ook een vrees aan in hoofde van uw dochters met betrekking tot genitale verminking (VGV) (NPO, p. 18, 21, 36; notities van het persoonlijk onderhoud van S., d.d. 28 maart 2023 (NPO 1 S.), p. 5; notities van het persoonlijk onderhoud van S., d.d. 04 oktober 2023 (NPO 3 S.), p. 22). U legde attesten van VGV neer, waaruit blijkt dat uzelf besnijdenis type 2 hebt ondergaan, en dat uw dochter Princess G.E. niet besneden is. Het CGVS concludeert hieromtrent dat de context en uw persoonlijke houding ten opzichte van die praktijk, resulteert in voldoende bescherming voor uw dochters. Het CGVS erkent dat de praktijk van genitale verminking bij jonge meisjes voorkomt bij bepaalde groepen in Nigeria, maar dit sterk regionaal gebonden is. Uit informatie blijkt evenwel dat de prevalentie van VGV verschillend is per regio in Nigeria (beschikbaar in de blauwe map van uw administratief dossier). In de regio's van het Zuid-Oosten (21,7 %) en van het Zuid-Westen (28,5 %) van Nigeria zou VGV wijder verspreid zijn. In het Zuid-Zuiden (21,4 %) (waartoe Edo State behoort) is de prevalentie daarentegen nog lager, terwijl in het Noord-centrale gedeelte en in het Noord-Oosten de prevalentie het laagst blijkt te zijn. Ook de staten onderling per regio vertonen nog een uiteenlopende prevalentie. De staat waar u en uw partner woonden en opgroeiden, Edo State, heeft volgens de cijfers van DHS 2018 een prevalentiegraad van ongeveer 35 procent besneden vrouwen. Jullie bewering dat iedereen het doet in jullie omgeving en in jullie staat (NPO, p. 22; notities van het persoonlijk onderhoud van S., d.d. 24 april 2023 (NPO 2 S.), p. 8 – 9, 11 – 12; NPO 3 S., p. 22), staat dus in schril contrast met de beschikbare landeninformatie.

U haalt verder uw stiefmoeder en ooms langs vaderskant aan als individuele actoren waarvan u denkt dat zij zouden overgaan tot het besnijden van uw beide dochters (NPO, p. 18 – 20, 24). Uw partner en vader van uw dochters blijft dan weer heel algemeen en stelt dat het de oudere vrouwen, familieleden, verwanten of mensen rondom jullie zouden zijn (NPO 1 S., p. 6; NPO 3 S., p. 22). Wat betreft uw ooms langs vaderskant dient te worden opgemerkt dat u hen niet meer heeft gehoord of gezien sinds de begrafenis van uw vader in 2005. Sindsdien kijken zij niet meer naar jullie om (NPO, p. 18 – 19; zie dossier Duitsland, Bescheid, d.d. 06 november 2018, p. 4). Wanneer jullie beide wordt gevraagd hoe de betrokken partijen te weten zouden komen dat uw dochters niet besneden werden, vertellen jullie beide dat uw zus V. – door uw partner P. genoemd - dit misschien tegen haar vriendinnen of in de gemeenschap heeft rondverteld (NPO, p. 19; NPO 1 S., p. 6 - 7). Uiterst merkwaardig daar uit de landeninformatie die werd toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier blijkt dat dit een intiem onderwerp is dat onbeleefd wordt geacht om te bespreken. Veel vrouwen weten niet van zichzelf noch van elkaar of ze al dan niet besneden zijn. Het CGVS wijst er verder nog op dat u zelf niet wilt dat uw dochters besneden worden. Zowel u als uw partner weten dat deze praktijk niet goed is en willen niet dat jullie dochters besneden zullen worden (NPO, p. 18 - 20; NPO 1 S., p. 5). Uit informatie, toegevoegd aan de blauwe map in uw administratief dossier, blijkt dat de beslissing tot het besnijden van een meisje in Nigeria afhangt van de ouders en dat zij in staat moeten zijn om hun dochters te behoeden van deze praktijk. Gezien jullie beiden als ouders van uw dochters, niet willen dat zij besneden worden, kan er ook van jullie verwacht worden dat jullie instaan voor de bescherming van uw dochters tegen deze praktijk. Uzelf haalde geen persoonlijke vrees aan met betrekking tot besnijdenis of gerelateerd aan het attest dat u neerlegde.

Bijgevolg dient besloten te worden dat u de vrees voor besnijdenis van uw dochters P.G.E. en T.O. niet aannemelijk kon maken. Er werd ook in dit geval noch in uw hoofde noch in hoofde van uw kinderen een gegronde vervolgingsvrees vastgesteld.

Deze motivering inzake de vrees op besnijdenis van uw beide dochters wordt hiermee in uw beslissing overgenomen.

Volledigheidshalve dient te worden vermeld dat u tijdens het derde persoonlijk onderhoud op het CGVS plots een vrees uit dat u gedood zult worden door familieleden van uw vader omwille van een grondconflict. De familie van uw vader haalt immers hun inkomsten uit de eigendommen van uw vader en vrezen dat u de eigendommen terug zult opeisen wanneer u terugkeert naar Nigeria (NPO 3, p. 13). Ten eerste staat hier niets over vermeld in de vragenlijst van het CGVS die werd ingevuld door DVZ hoewel u daar werd gevraagd naar uw vrees bij terugkeer naar uw land van herkomst (zie vragenlijst CGVS, ingevuld door DVZ op 09 december 2021, vraag 4). Ook tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS vertelt u hier niets over wanneer u wordt gevraagd wat en wie u vreest bij terugkeer naar Nigeria (NPO 1, p. 4). Expliciet gevraagd of u, tenzij de problemen met de rivaliserende cults waarover u reeds sprak, nog andere zaken of personen vreest, antwoordt u ontkennend (NPO 1, p. 5). Het is dan ook weinig ernstig om tijdens uw derde onderhoud alsnog met een nieuwe vervolger en vrees op de proppen te komen. Naast deze fundamentele omissie dient te worden vastgesteld dat dit geen verband houdt met één van de redenen die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep) daar deze vrees louter interpersoonlijk en gemeenrechtelijk van aard is.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-nigeriaoctober-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een

ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 02 januari 2024. Op 16 januari 2024 ontvangt het CGVS via een begeleider van Fedasil een post factum verschoning voor eerdergenoemde tegenstrijdigheden in vergelijking met uw verklaringen te Duitsland. Er werd met deze opmerking rekening gehouden, maar deze is niet van die aard dat ze een ander licht werpt op bovenstaande beoordeling.

Ook de drie verwijzingsbrieven met het oog op psychologische consultaties, afkomstig van Fedasil, en een verklaring over uw psychologische begeleiding, op 06 april 2021 opgesteld door Traumazorg Limburg kunnen bovenstaand oordeel niet wijzigen. In feite betreft het slechts een attestering van enkele maanden psychologische begeleiding in het jaar 2021. Er is nergens sprake van een diagnose, noch van enig onvermogen om deel te nemen aan een onderhoud. Hoewel de attesten het jaar 2021 betreffen, worden ze pas ruim na uw onderhouden (die alle drie plaatsvonden in 2023) voorgelegd.

Dergelijke psychologische verslagen vormen sowieso geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin u de daarin vermelde psychologische problemen (er wordt slechts gesproken over een hoge draaglast en lage draagkracht) opliep. Een psycholoog (- en daarnaast in dit geval een sociaal assistent van Fedasil) doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan. Dit geldt des te meer in het geval van een psycholoog, die nog meer afhankelijk is van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een arts, die aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren. Verder kan worden opgemerkt dat de asielprocedure voor elke asielzoeker in meerdere of mindere mate stresserend is

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.

Volledigheidshalve dient er op gewezen te worden dat de Commissaris-generaal in het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw partner C.O.) eveneens een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

- Beslissing ten aanzien van verzoekster:

“Asielaanvraag: 18/02/2021

Overdracht CGVS: 14/12/2021

U werd samen met uw partner S. E. (CG [...]) gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 28 maart 2023 van 08u57 tot 17u31. Uw persoonlijk onderhoud werd rechtstreeks in het Engels gevoerd. Uw advocaat, meester Suzanne VAN ROSSEM, was aanwezig gedurende het volledige persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaart dat u op [...] december 1997 wordt geboren in Benin City, Edo State, tot de Edo – etnie behoort en over de Nigeriaanse nationaliteit beschikt. Uw moeder verlaat jullie gezin. Uw stiefmoeder komt bij jullie inwonen. In 2000 overlijdt uw vader aan de gevolgen van een accident. U blijft thuis in Okah Market, Oprah, Benin City wonen. In april 2012 vragen drie onbekende jongens u om de burens te misleiden zodat ze er geld kunnen stelen. U weigert dit waarna u door hen wordt verkracht. Eind 2012 trouwt u onder dwang van uw stiefmoeder met uw intussen ex - echtgenoot O.. U woont met hem samen in Tilly House, Benin City. In februari 2015 krijgt u een miskraam. Eind 2015 stelt uw collega B. voor om weg te gaan uit Nigeria. Ze brengt

jullie in contact met Q/P die jullie belooft dat ze jullie naar Europa zal brengen om er een job als kapper uit te voeren. Zonder meer details stemmen jullie in met haar voorstel. Onder haar begeleiding reizen jullie via Niger naar Saga in Libië. Jullie verblijven er twee of drie dagen in een huis en worden vervolgens doorverkocht aan B., origineel C. genaamd, de vrouw van E. E. is de eigenaar van een club in een stad aan de zee in Libië. P.E. maakt ook deel uit van de club. Hij ontvangt het geld van mannen die met een vrouw van de club willen slapen. U heeft dat nooit gedaan. De club wordt binnengevallen door moslims waarna jullie in de gevangenis worden geplaatst. B. koopt jullie vrij, maar verkoopt jullie nadien door aan A.. Ze organiseert vanuit Italië jullie overtocht naar Italië. B. overlijdt bij de oversteek. Aangekomen in Italië verblijft u aanvankelijk in een vluchtelingenkamp, maar gaat u vrijwel meteen bij A. in Brescia inwonen. Ze vraagt u om 25 000 euro terug te betalen. Daar u dat niet heeft, dient u zich te prostitueren. Dit doet u voor bijna een jaar waardoor u er in slaagt om haar 5000 euro terug te betalen. Naar de politie gaan, is geen optie daar men uw haar heeft genomen en men u heeft gewaarschuwd dat ze voodoo zullen gebruiken als u klacht neerlegt. Tijdens uw werk leert u uw vriendin Q. kennen. U legt haar uw situatie uit waarna ze u voorstelt om bij haar te komen inwonen wat u uiteindelijk doet voor vier maanden. U leert via haar uw huidige partner S. E. kennen. Midden 2017 besluit u verder te reizen naar Duitsland waar u S. opnieuw ontmoet. U dient er een verzoek om internationale bescherming in op 15 december 2017 (Bescheid Aktenzeichen : [...] – 232, toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier (verder: dossier Duitsland), maar ontvangt nooit een beslissing omtrent de procedure die u er heeft opgestart. U krijgt in Duitsland twee kinderen met S.; D.O. (geboren op [...] april 2018) en G.P.E (geboren op [...] oktober 2019). Daar u enerzijds drie berichten ontvangt van A. waarin staat dat ze weet dat u in Duitsland bent u en dat u twee kinderen heeft en anderzijds problemen heeft met uw huidige partner S. E. besluit u in augustus 2020 door te reizen naar Nederland waar u opnieuw een verzoek om internationale bescherming indient (V – nummer: [...], toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier (verder: Nederlands dossier). Na zes maanden vertrekt u naar België waar u aankomt op 17 februari 2021 en samen met uw huidige partner S. E. op 18 februari 2021 de Belgische asielinstanties om internationale bescherming verzoekt. Jullie krijgen nog twee kinderen, T.O. (geboren op [...] september 2021) en G.E. (geboren op [...] november 2022).

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming ontvangt het CGVS via uw advocaat op 12 juli 2022 twee medische rapporten, opgesteld door een dokter binnen Conviction Nursing and Maternity Home, waarvan één in het kader van uw verkrachting op 23 april 2012 en één in het kader van uw miskraam ten gevolge van huiselijk geweld. Op 04 augustus 2022 legt uw advocaat opnieuw medische attesten neer, ditmaal opgesteld door S.C., werkzaam in het Instituut Tropische Geneeskunde te Antwerpen. Het betreft medische attesten ter staving van uw vrouwelijke genitale verminking type 2 en het ontbreken van vrouwelijke genitale verminking bij uw dochter P.G.E.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Ten eerste vreest u uw stiefmoeder vanwege de slechte relatie die u met haar had in Nigeria. Zij en uw ooms langs vaderskant zijn tevens de actoren waarvan u meent dat deze uw dochters, Princess G. en T., onder dwang zullen besnijden. Verder verklaart u dat u niet kunt terugkeren naar Nigeria uit vrees voor A., de vrouw voor wie u zich diende te prostitueren in Italië om uw schulden af te betalen. Indien uw ex – echtgenoot O. nog steeds naar u op zoek zou zijn in Nigeria zou dat ook een gevaarlijke situatie zijn.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de door u beschreven vrees in hoofdte van uw stiefmoeder, voor u individueel omwille van jullie slechte relatie onderling, geen betrekking heeft op de criteria van het verdrag van Genève. Uit uw verklaringen kon immers niet blijken dat u door haar wordt gevisieerd of bedreigd omwille van uw ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of uw behoren tot een welbepaalde sociale groep, noch dat u om één dezer redenen uitgesloten bent van bescherming door de autoriteiten van uw land van herkomst. De door u ingeroepen problemen zijn louter van familiale en interpersoonlijke aard.

Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u, omwille van de slechte relatie met uw stiefmoeder, een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire

bescherming zou lopen bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Ten eerste zijn de elementen die u ter zake aanhaalt onvoldoende zwaarwichtig zijn om als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming te worden beschouwd. De problemen met uw stiefmoeder die u dienaangaande in het verleden kende, bleven immers steeds beperkt tot het ontnemen van onderwijs of omstandigheden waarbij u sporadisch buiten moest slapen of geen eten kreeg (zie vragenlijst CGVS, op 10 december 2021 ingevuld door de Dienst Vreemdelingenzaken (verder: DVZ), p. 3, vraag 8; notities van het persoonlijk onderhoud op 28 maart 2023 (verder: NPO), p. 8, 12). Dergelijke situaties zijn onvoldoende zwaarwichtig om gelijkgesteld te worden met ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Daarenboven verklaart u dat u tot eind 2012 bij uw stiefmoeder heeft ingewoond, wat op basis van uw geboortedatum (24 december 1997) neerkomt op een leeftijd van vijftien jaar (NPO, p. 7, 13). Inmiddels bent u een volwassen vrouw met een leeftijd van zesentwintig jaar die voldoende zelfredzaamheid vertoont om bij terugkeer naar Nigeria niet gedwongen te zijn om opnieuw bij haar stiefmoeder te gaan inwonen, maar zich elders kan settelen met haar eigen gezin. Bovendien heeft u uw stiefmoeder sinds haar ziekenhuisbezoek in april 2015 niet meer gehoord of gezien. U weet zelfs niet waar ze op dit moment woont (NPO, p. 11, 14).

Wat betreft het huwelijk waartoe u gedwongen meent te zijn door hierboven genoemde stiefmoeder dient te worden opgemerkt dat er hieromtrent redelijke twijfels ontstaan door de tegenstrijdige verklaringen die u neerlegt over uw verblijfplaatsen in Nigeria alvorens u er definitief bent vertrokken. U blijft eenduidig over het moment waarop u het huis heeft verlaten waar u met uw vader en stiefmoeder woonde, namelijk 2012 (zie verklaring DVZ, d.d. 11 maart 2021, p. 6, vraag 10); NPO, p. 13). De adressen die u opgeeft verschillen echter niet alleen doorheen uw verzoek om internationale bescherming in België, maar ook in vergelijking met de verklaringen die u heeft afgelegd bij uw verzoek om internationale bescherming te Duitsland. Waar u zowel in België als in Duitsland verklaart dat u voor het laatst in de woning van uw ex – echtgenoot O. verbleef, stelt u in Duitsland dat het adres zich op 3 [...], Oba, Benin City bevond (zie dossier Duitsland, Niederschrift, d.d. 04 januari 2018, p. 3) terwijl u tijdens uw verklaringen voor DVZ op 11 maart 2021 beweerde dat u sinds uw geboorte tot 2012 in Tiliás, Benin City, verbleef en sindsdien tot de dag van uw vertrek in Delta State op een onbekend adres (zie verklaring DVZ, d.d. 11 maart 2021, p. 6, vraag 10). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u dan weer dat u tot eind 2012 nabij Okay Market, Oba, Benin City woonde om dan te verhuizen naar Tilly House, Oba, Benin City, uw laatste verblijfplaats voor uw definitief vertrek uit Nigeria (NPO, p. 12 – 13). Indien men rekening houdt met fonetische verschillen waarbij 3 [...], Tiliás en Tilly House gelijkgesteld kunnen worden, is er geen enkele mogelijkheid tot verschoning dat u tweemaal uw laatste verblijfplaats in Benin City plaatst, wat volgens landeninformatie in Edo State ligt (zie blauwe map in administratief dossier), en een derde maal verklaart dat u voor het laatst in Delta State verbleef. De vaststelling dat u tegenstrijdige verklaringen neerlegt over de plaats waar u zou hebben verbleven met de aan u opgedrongen echtgenoot plaatst de geloofwaardigheid van uw gedwongen huwelijk op de helling.

Hoe het ook moge zijn, weet u uw vrees ten opzichte van uw ex – echtgenoot E. niet te concretiseren en is wat overblijft louter gestoeld op hypothesen. Wanneer u wordt gehoord door de Duitse autoriteiten wordt u gevraagd naar de aanleiding tot uw vertrek uit Nigeria waarop u antwoordt: het gedwongen huwelijk en mijn stiefmoeder. Kort nadien bevrraagd naar uw vrees bij terugkeer naar Nigeria wordt over uw gedwongen huwelijk gezweven en vermeldt u louter uw stiefmoeder (zie dossier Duitsland, Niederschrift, d.d. 04 januari 2018, p. 10). Ook in de vragenlijst van het CGVS wordt gevraagd naar uw vrees bij terugkeer naar uw land van herkomst. Daar wordt het volgende ingevuld: “Ik ben bang dat ik mishandeld en aangevallen zal worden door mijn stiefmoeder. Daarnaast ben ik ook bang dat mijn kinderen een besnijdenis zullen moeten ondergaan zoals mij” (zie vragenlijst CGVS, door DVZ ingevuld op 10 december 2021), p. 2, vraag 4). Ook wanneer tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS wordt gevraagd naar uw vrees bij terugkeer wordt met geen woord gerept over een vrees ten opzichte van uw ex – echtgenoot O. In tegendeel, u vertelt: “Het gedwongen huwelijk is niet belangrijk. Ik ben niet meer met hem getrouwd en heb zelfs niets meer van hem gehoord.” waarna u nogmaals aan de dossierbehandelaar bevestigt dat u geen enkele vrees heeft ten aanzien van uw ex – echtgenoot O. bij een terugkeer naar Nigeria (NPO, p. 31). Sinds 2015 heeft u geen contact meer met O. U weet niet of hij naar u op zoek is. Indien hij daar nog steeds zou zijn, is dat gevaarlijk voor u, maar u weet van niets (NPO, p. 23, 36). Op basis van deze vaststellingen kan niet anders dan worden besloten dat uw vrees in het kader van uw gedwongen huwelijk puur hypothetisch, dan wel onbestaand is en wordt deze dus verder buiten beschouwing gelaten bij de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming.

Verder legt u dermate vage en tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot uw vertrek uit het land en uw ervaringen tot aan uw aankomst in België dat er moeilijk enig geloof kan worden gehecht aan de omstandigheden waarin u verklaart Nigeria te hebben verlaten en de prostitutie waartoe u naar eigen zeggen werd aangezet.

Ten eerste kunnen ernstige bedenkingen gemaakt worden bij het feit dat u zich geen vragen stelde bij uw vertrek naar Europa en uw onwetendheid betreffende talrijke waarschuwingcampagnes over het fenomeen

mensensmokkel. U werd door uw vriendin B. in contact gebracht met Q. Zij vertelde u dat u als kapper zou kunnen werken in Italië. Ze vertelde u dat het geld zou kosten en dat u haar via uw werk zou moeten terugbetalen. Nadat uw vraag of u in Italië een verblijfplaats zou hebben door Q. werd bevestigd, stemde u zonder bijvragen in met haar voorstel. Vreemd genoeg wist u aanvankelijk niet hoeveel u haar moest terugbetalen noch hoeveel u als kapper zou verdienen in Italië. Pas na aankomst in Italië zou daar meer informatie over krijgen. U vroeg er nooit naar omdat u het verschil tussen euro en naira niet kende (NPO, p. 28). Toen de dossierbehandelaar u er op wees dat Benin City (de stad waar u volgens uw verklaringen bent geboren en steeds heeft gewoond, dan wel naar kerk ging en gedurende jaren als kapster en ober heeft gewerkt (NPO, p. 7 – 8, 12 – 13)) bekend staat om de mensenhandel naar/prostitutie in Europa gaf u aan dat men hier nooit iets over heeft verteld. U heeft er nooit bij stil gestaan, omdat u uw situatie wou ontlopen (NPO, p. 28 – 29). Uit info waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat het beeld van een jonge vrouw wonende in Benin City die niets weet van migratie en prostitutie weinig aannemelijk is aangezien bijna 100% van de vrouwen weldegelijk weet welke jobs ze zullen doen in Europa, door o.a. de vele sensibiliseringscampagnes (zie administratief dossier). Gezien u Q. niet kende tot u aan haar werd voorgesteld door uw vriendin B., kan niet worden aangenomen dat haar aanbod bij u geen enkele argwaan wekte of vragen opwierp. Deze voorstelling van de (onwetende) manier waarop u naar Europa zou zijn vertrokken, maakt dat reeds ernstige twijfels gesteld kunnen worden bij uw beweerde ontmoeting en rekrutering door Q.

Ten tweede legt u zowel binnen uw verzoek om internationale bescherming te België als in vergelijking met uw verklaringen in Nederland en Duitsland tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot de reisweg die u vervolgens heeft afgelegd. Daar uw reisweg verweven is met het prostitutieverhaal dat u ophangt, komt de geloofwaardigheid daarvan nog meer op de helling te staan. Vooreerst verklaart u voor de Belgische asielinstanties dat u in de onmogelijkheid bent om uw paspoort voor te leggen, omdat de smokkelaar deze heeft afgenomen in Italië (zie verklaring DVZ, d.d. 11 maart 2021, p. 12, vraag 28). Aan de Duitse autoriteiten verklaart u nochtans dat uw paspoort is achtergebleven bij uw stiefmoeder en dat zij nog steeds in Nigeria verblijft (zie dossier Duitsland, Niederschrift, d.d. 04 januari 2018, p. 2). De vaststelling dat u niet de waarheid spreekt over uw reisdocumenten wakkert reeds het vermoeden aan dat u uw werkelijke reisweg en ervaringen tot uw aankomst in België achterhoudt.

Dit vermoeden wordt verder gestaafd door de verschillende tegenstrijdige verklaringen die werden teruggevonden. Zo benoemt u steeds wisselende periodes waarin u zou zijn vertrokken uit Nigeria. Zowel tijdens uw eerste poging tot een verzoek om internationale bescherming, namelijk in Duitsland, als in Nederland vertelt u dat u uw land midden 2015 heeft verlaten (zie dossier Duitsland, Bescheid, d.d. 06 november 2018, p. 2; Nederlands dossier, rapport Aanmeldgehoor Dublin, d.d. 08 september 2020, p. 6). Het is dan ook opmerkelijk dat u bij DVZ verklaart dat u in 2014 uit Nigeria bent vertrokken (zie verklaring DVZ, d.d. 11 maart 2021, p. 14, vraag 37) om dat dan later op het CGVS weer aan te passen naar juni –juli 2015 (NPO, p. 14).

Hoewel u consistent blijft over de landen die u bent gepasseerd doorheen uw reisweg naar Europa (Agadez (Niger), Libië, Italië, Duitsland, Nederland en België) hangt u verschillende verhalen op betreffende uw verblijf in Libië en Italië. In Duitsland vertelt u dat u één dag in Saga, Libië verbleef en zes maanden in Tripoli, Libië. In Tripoli zat u in een vluchtelingenkamp waarvan u de naam niet kent. In Italië woonde u gedurende een jaar bij een vrouw in Bassano di Grappo, waar u zich diende te prostitueren, waarna u naar Duitsland ging (zie dossier Duitsland, Bescheid, d.d. 06 november 2018, p. 5 – 6).

Volgens uw verklaringen in Nederland kreeg u vanaf 15 maart 2016 gedurende ruim twee maanden opvang in de regio Calabria waarna u naar uw ex – partner (nu huidige partner) S.E. in Vicenza ging wonen tot het moment van uw definitief vertrek uit Italië, 08 oktober 2017. U deed aan prostitutie tijdens de eerste twee maanden dat u in een vluchtelingenkamp verbleef, maar woonde nooit in bij de persoon die u dwong tot prostitutie (Nederlands dossier, Rapport aanmeldgehoor Dublin, d.d. 08 september 2020, p. 5, 7, 10 – 11). U woonde met andere woorden gedurende één jaar en zeven maanden in Italië waarvan u twee maanden in een vluchtelingenkamp verbleef en één jaar en vijf maanden samenwoonde met uw huidige partner. Tijdens het interview dat bij u werd afgenomen door DVZ verklaart u dan weer dat u gedurende drie jaar in Libië verbleef en één jaar in Lampedusa, Italië, waar u door de smokkelaar werd gedwongen tot prostitutie en daarom besloot verder te reizen naar Duitsland (zie verklaring DVZ, d.d. 11 maart 2021, p. 14, vraag 37; zie bijlage 26quater in administratief dossier). Tenslotte wordt ook tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS door de dossierbehandelaar gevraagd hoe lang u in totaal in Libië heeft verbleven waarop u antwoordt dat u er zeven maanden verbleef. In Italië verbleef u aanvankelijk in een vluchtelingenkamp waarna u naar het huis van een vrouw in Brescia verhuisde door wie u werd verplicht tot prostitutie zodat u haar kon terugbetalen (NPO, p. 25 - 26). Niet alleen legt u wisselende verklaringen af over de tijd die u spendeerde in Libië en Italië, maar ook over de aard van uw verblijf. Waar u zowel in Duitsland als België aanhaalt dat u in Italië voor geruime tijd bij iemand inwoonde door wie u werd aangezet tot prostitutie, komt dat tijdens uw interview in Nederland op een heel andere manier ter sprake. U vertelt er simpelweg dat u het merendeel van

uw tijd in Italië samenwoonde met uw huidige partner S.E. Gelet op deze frappante inconsistentie kan aan de prostitutie waartoe u meent gedwongen te zijn slechts weinig geloof worden gehecht.

De geloofwaardigheid van uw vermeende prostitutie wordt volledig met de grond gelijk gemaakt door de verschillende identiteiten die u opgeeft over de actoren die betrokken zouden zijn geweest bij uw reisweg en prostitutie. In Duitsland vertelt u dat u via een vriendin een vrouw leerde kennen die voedsel verkocht en in wiens winkel u had geholpen. Deze vrouw vertelde u dat ze een vriendin had, A. genaamd, die u kon helpen om naar Italië te reizen. Die vriendin (A.) woonde in Libië en heeft u daar ook voor het eerst fysiek ontmoet. Ze hielp u vanuit Libië naar Italië te reizen, maar bleef zelf achter in Libië. In Italië ging u bij een vriendin van A. wonen, J. Tijdens uw verblijf in het huis van J. diende u zich te prostitueren om het geld terug te betalen aan A., die op dat moment dus nog steeds in Libië woonde (zie dossier Duitsland, Bescheid, d.d. 06 november 2018, p. 5 – 6). Opvallend genoeg spreekt u in Nederland slechts over een man die u van Nigeria naar Europa bracht en u en uw gezin bedreigde om zijn geld terug te krijgen. De naam van de man is G.D. (Nederlands dossier, Rapport aanmeldgehoor Dublin, d.d. 08 september 2020, p. 9 -10). Noch J., noch A. worden vernoemd. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS blijkt u via uw vriendin B. een vrouw te leren kennen, Q. of ook wel Princess genoemd, die u het voorstel doet om naar Italië te gaan en de reis van Nigeria naar Libië volledig organiseert. Eens aangekomen in Libië wordt u door haar doorverkocht aan B., werkelijk C., genaamd. Zij is de echtgenote van E., de eigenaar van de club waar u verblijft in Libië waar ook P.E. werkzaam is. Uiteindelijk wordt u door hen doorverkocht aan A., wonende in Italië. Zij organiseert uw reis van Libië naar Italië waar u haar voor het eerst fysiek ontmoet. In Italië verblijft u in het huis van A. (en haar man E.) door wie u wordt gedwongen tot prostitutie om haar geld terug te betalen (NPO, p. 24 – 27). Deze personen worden doorheen uw verklaringen in Duitsland en Nederland niet vernoemd. Alleen A. komt ter sprake, maar in tegenstelling tot wat u verklaart in Duitsland woont deze in Italië en niet in Libië. U woonde bij haar in Italië en niet bij J., een vriendin van haar. Ook in uw verklaringen bij DVZ worden de actoren die u op het CGVS benoemt voor het merendeel niet genoemd en past u de actoren die wel bekend voorkomen aan in functie. U vertelt er aanvankelijk dat het Q/P was die u voorstelde om naar Italië te gaan. Ze organiseerde vanuit Italië uw reis van Nigeria naar Libië via tussenpersonen. U werd in Libië, vanuit Italië, door haar gedwongen tot prostitutie hetgeen u weigerde. Hierdoor werd u door haar doorverkocht aan E., P.E. en nog iemand anders waarvan u destijds de naam vergeten was. U werd in Libië gearresteerd waarna u naar Italië ging en er voor het eerst persoonlijk in contact kwam met Q., de smokkelaar die u aanvankelijk van Nigeria naar Libië bracht (zie vragenlijst CGVS, ingevuld door DVZ op 10 december 2021, p. 2 – 3, vraag 3, 5). U geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden ontkent u louter het bestaan ervan en oppert u dat de betrokken actoren meerdere namen hebben. Dit doet echter geen afbreuk aan vernoemde, duidelijke tegenstrijdigheden (NPO, p. 33 – 34).

Niet alleen blijken de personen aan wie u geld verschuldigd bent te verschillen (DE: A. die in Libië verblijft terwijl u zich prostitueert tijdens uw verblijf bij J. in Italië, NL: G.D., DVZ: Q/P tijdens uw verblijf bij haar in Italië, CGVS: A. tijdens uw verblijf bij haar in Italië), maar ook uw verklaringen over het bedrag dat u hen dient terug te betalen zijn niet in overeenstemming. In Duitsland houdt dit bedrag 30 000 euro in, maar in Nederland en bij DVZ in België 25 000 euro (zie dossier Duitsland, Bescheid, d.d. 06 november 2018, p. 6; (Nederlands dossier, Rapport aanmeldgehoor Dublin, d.d. 08 september 2020, p. 10; zie verklaring DVZ, d.d. 11 maart 2021, p. 13 – 14, vraag 36 - 37). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u dan weer dat de smokkelaar u 35 000 vroeg, maar u haar zelf voorstelde of het bedrag verlaagd kon worden naar 25 000 euro (NPO, p. 27).

Uit bovenstaande blijkt dat u strijdig bent op verschillende vlakken van uw reisweg: de aanvang van uw vertrek uit Nigeria, de tijdsbepaling en aard van uw verblijf in Libië en Italië, de betrokken actoren en het bedrag dat u ervoor verschuldigd bent. Gelet op deze tegenstrijdigheden die betrekking hebben op essentiële elementen van de door u geopperde prostitutie waardoor hier geen enkel geloof meer aan kan worden gehecht.

Zelfs indien enig geloof zou worden gehecht – quod non - aan de door u geopperde prostitutie dient er op gewezen te worden dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier (EASO – Country of Origin Information Report, Nigeria, Sex trafficking of women – okt 2015) dat er een federale organisatie is die door de overheid in het leven werd geroepen en die verantwoordelijk is voor de opvang, bescherming en re-integratie van slachtoffers van mensenhandel, het National Agency for Prohibition of Traffic in Persons (NAPTIP). NAPTIP beschikt over een aantal opvangtehuizen (shelters), verspreid over het land (Abuja, Benin City, Enugu, Kano, Lagos, Sokoto en Uyo). De slachtoffers zijn hier veilig. De grootste groep wordt gevormd door binnenlandse slachtoffers, maar het betreft ook een aanzienlijk aantal vrouwen dat vrijwillig is teruggekeerd uit het buitenland. Behalve NAPTIP beschikt ook een aantal ngo's over shelters waar slachtoffers kunnen worden opgevangen en over half way homes, waar vrouwen een tijd kunnen verblijven voordat zij worden herenigd met familie of worden hervestigd. Recentelijk vonden onder de Trafficking in Persons Act diverse veroordelingen van mensenhandelaren plaats, met gevangenisstraffen uiteenlopend van twee maanden tot

14 jaar. De maximumstraf voor mensenhandel met een minderjarige (onder de 18 jaar) is levenslang. Bij NAPTIP zijn er geen gevallen bekend van slachtoffers van mensenhandel die, na tussenkomst van NAPTIP met hun familie zijn herenigd, te maken kregen met intimidatie en/of geweld van de kant van de mensenhandelaren.

Hieruit blijkt dat u, desgevallend bij terugkeer naar Nigeria, als ook uw familie, mogelijk beroep zou kunnen doen op de autoriteiten of het NAPTIP voor wat eventuele bedreigingen vanwege A. of andere betrokken actoren betreft. Dit orgaan is ook actief in de staat waar u woonde en komt tussen om slachtoffers van mensenhandel en hun familie te herenigen.

De inconsistenties en ongeloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende de vermeende gedwongen prostitutie, maken uw vrees tegenover A., aan wie u nog geld verschuldigd zou zijn, onaannemelijk. Bovenstaande vaststellingen leiden er dan ook toe te concluderen dat uw verklaringen omtrent uw vertrek uit Nigeria en uw verblijf in Europa voor uw verzoek tot internationale bescherming weinig aannemelijk worden bevonden. Bijgevolg kan er ook geen geloof worden gehecht aan de mogelijke represailles van A. die u verklaarde te vrezen, omdat u nog niet het verschuldigde bedrag hebt terugbetaald. Bovendien zijn er beschermingsmogelijkheden aanwezig in Nigeria waar u beroep op kan doen.

Tenslotte haalden zowel u als uw partner en vader uw dochters, S.E., ook een vrees aan in hoofde van uw dochters met betrekking tot genitale verminking (VGV) (NPO, p. 18, 21, 36; notities van het persoonlijk onderhoud van S., d.d. 28 maart 2023 (NPO 1 S.), p. 5; notities van het persoonlijk onderhoud van S., d.d. 04 oktober 2023 (NPO 3 S.), p. 22). U legde attesten van VGV neer, waaruit blijkt dat uzelf besnijdenis type 2 hebt ondergaan, en dat uw dochter P.G.E. niet besneden is. Het CGVS concludeert hieromtrent dat de context en uw persoonlijke houding ten opzichte van die praktijk, resulteert in voldoende bescherming voor uw dochters. Het CGVS erkent dat de praktijk van genitale verminking bij jonge meisjes voorkomt bij bepaalde groepen in Nigeria, maar dit sterk regionaal gebonden is. Uit informatie blijkt evenwel dat de prevalentie van VGV verschillend is per regio in Nigeria (beschikbaar in de blauwe map van uw administratief dossier). In de regio's van het Zuid-Oosten (21, 7 %) en van het Zuid-Westen (28,5 %) van Nigeria zou VGV wijder verspreid zijn. In het Zuid-Zuiden (21,4 %) (waartoe Edo State behoort) is de prevalentie daarentegen nog lager, terwijl in het Noord-centrale gedeelte en in het Noord-Oosten de prevalentie het laagst blijkt te zijn. Ook de staten onderling per regio vertonen nog een uiteenlopende prevalentie. De staat waar u en uw partner woonden en opgroeiden, Edo State, heeft volgens de cijfers van DHS 2018 een prevalentiegraad van ongeveer 35 procent besneden vrouwen. Jullie bewering dat iedereen het doet in jullie omgeving en in jullie staat (NPO, p. 22; notities van het persoonlijk onderhoud van S., d.d. 24 april 2023 (NPO 2 S.), p. 8 – 9, 11 – 12; NPO 3 S., p. 22), staat dus in schril contrast met de beschikbare landeninformatie.

U haalt verder uw stiefmoeder en ooms langs vaderskant aan als individuele actoren waarvan u denkt dat zij zouden overgaan tot het besnijden van uw beide dochters (NPO, p. 18 – 20, 24). Uw partner en vader van uw dochters blijft dan weer heel algemeen en stelt dat het de oudere vrouwen, familieleden, verwanten of mensen rondom jullie zouden zijn (NPO 1 S., p. 6; NPO 3 S., p. 22). Wat betreft uw ooms langs vaderskant dient te worden opgemerkt dat u hen niet meer heeft gehoord of gezien sinds de begrafenis van uw vader in 2005. Sindsdien kijken zij niet meer naar jullie om (NPO, p. 18 – 19; zie dossier Duitsland, Bescheid, d.d. 06 november 2018, p. 4). Wanneer jullie beide wordt gevraagd hoe de betrokken partijen te weten zouden komen dat uw dochters niet besneden werden, vertellen jullie beide dat uw zus V. – door uw partner P. genoemd - dit misschien tegen haar vriendinnen of in de gemeenschap heeft rondverteld (NPO, p. 19; NPO 1 S., p. 6 - 7). Uiterst merkwaardig daar uit de landeninformatie die werd toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier blijkt dat dit een intiem onderwerp is dat onbeleefd wordt geacht om te bespreken. Veel vrouwen weten niet van zichzelf noch van elkaar of ze al dan niet besneden zijn. Het CGVS wijst er verder nog op dat u zelf niet wilt dat uw dochters besneden worden. Zowel u als uw partner weten dat deze praktijk niet goed is en willen niet dat jullie dochters besneden zullen worden (NPO, p. 18 - 20; NPO 1 S., p. 5). Uit informatie, toegevoegd aan de blauwe map in uw administratief dossier, blijkt dat de beslissing tot het besnijden van een meisje in Nigeria afhangt van de ouders en dat zij in staat moeten zijn om hun dochters te behoeden van deze praktijk. Gezien jullie beiden als ouders van uw dochters, niet willen dat zij besneden worden, kan er ook van jullie verwacht worden dat jullie instaan voor de bescherming van uw dochters tegen deze praktijk. Uzelf haalde geen persoonlijke vrees aan met betrekking tot besnijdenis of gerelateerd aan het attest dat u neerlegde.

Bijgevolg dient besloten te worden dat u de vrees voor besnijdenis van uw dochters P.G.E. en T.O. niet aannemelijk kon maken. Er werd ook in dit geval noch in uw hoofde noch in hoofde van uw kinderen een gegronde vervolgingsvrees vastgesteld.

Volledigheidshalve dient te worden vermeld dat u heeft verklaard dat u in april 2012 werd verkracht door onbekenden (NPO, p. 15, 17). U haalde hier verder geen vrees meer over aan bij terugkeer naar Nigeria (NPO, p. 36).

De documenten die u neerlegt in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, kunnen voornoemde vaststellingen niet wijzigen. U legt twee medische rapporten neer betreffende uw verkrachting in april 2012 en uw miskraam ten gevolge van huiselijk geweld. Geen van beide worden door u geuit als vrees bij terugkeer naar Nigeria (zie supra). De medische attesten opgesteld door S.C., werkzaam in het Instituut Tropische Geneeskunde te Antwerpen, staven uw vrouwelijke genitale verminking type 2 en het ontbreken van vrouwelijke genitale verminking bij uw dochter P.G.E., hetgeen ook door het CGVS niet wordt ontkend. Uw vrees bij terugkeer naar Nigeria werd hierboven reeds beargumenteerd.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-nigeriaoctober-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofdte geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 15 december 2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Volledigheidshalve dient er op gewezen te worden dat de Commissaris-generaal in het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw partner S. E. (CG 21/12016) eveneens een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De commissaris-generaal is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet vermeldt niet de inwilliging van het beroep als sanctie voor de afwezigheid van de verwerende partij op de terechtzitting van de Raad. De Raad is op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting niet verplicht het beroep gegrond te verklaren en aldus verzoeker te erkennen als vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt de bepaling een omkering van de bewijslast in. Deze bepaling heeft wel tot gevolg dat de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dienen te worden beantwoord (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365; RvS 29 oktober 2014, nr. 10 890 (c); RvS 9 maart 2016, nr. 11 839 (c)).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekers voeren een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikelen 1 en 2 van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikel 3 van het EVRM;
- de “wet van 29.07.1991 namelijk een schending van de formele motiveringsplicht”;
- Het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel;
- De motiveringsplicht.

Aangaande hun asielrelaas betogen verzoekers als volgt:

“Verzoeker kampt met een drugsverslaving. Hij is hiervoor in behandeling en krijgt psychologische hulp. Hij kampt met geheugenproblemen en krijgt flashbacks, waardoor hij lijdt aan slaapdeprivatie. Hij lijdt enorm onder het verleden en heeft te kampen met een trauma.

Verzoeker werd benaderd door de Supreme Elye Confraternity, een cultgroep in Nigeria, en werd gevraagd lid te worden. Verzoeker werd lid en deed de boekhouding van de cult. Dit is een belangrijke functie binnen de hiërarchische structuur van de cult.

Verzoeker vreest gedood te zullen worden door rivaliserende cults. Hij werd namelijk bijna gedood bij een gevecht. Via zijn broer hoorde hij dat hij nog steeds gezocht wordt. Zijn leven is dan ook in groot gevaar.

Verzoeker wordt verweten tegenstrijdige verklaringen te hebben afgelegd. Verzoeker wenst vooreerst te verwijzen naar zijn psychologische problematiek. Hij bezorgde stukken aan het CGVS waaruit ook blijkt dat hij wordt opgevolgd door een psycholoog. De tegenstrijdigheden kunnen deels verklaard worden in die zin. Verzoeker kampt met geheugenproblemen, waardoor hij zich niet altijd alles even correct herinnert.

Verder wenst hij ook te verwijzen naar het schrijven dat hij via Fedasil bezorgde op 16.01.2024. Verzoeker heeft de tegenstrijdigheden willen rechtzetten. Hij werd verkeerd geadviseerd door andere vluchtelingen. Deze vluchtelingen stelden dat hij niet alles mocht vertellen en uiterst voorzichtig diende te zijn in zijn verklaringen. Zij vertelden verzoeker dat slechte mensen geen asiel kregen. Verzoeker wenst te verduidelijken dat hij de Nigeriaanse autoriteiten niet kan vertrouwen. Hij erkent dat er enig wantrouwen was

t.o.v. het CGVS, temeer omdat hij niets anders gekend heeft dan wantrouwig te zijn t.o.v. de overheid en overheidsdiensten. Verzoeker dient het vertrouwen te kunnen opbouwen.

Daarnaast vreesde hij ook door zijn deelname aan de cult geen asiel te zullen krijgen. Hij vreesde dat er slecht over hem zou gedacht worden.

Verzoeker dreigt ook te worden gedood door zijn familieleden. Er is een groot conflict binnen de familie van verzoeker omtrent de grond van de vader van verzoeker. Die kwam te overlijden en zijn familieleden halen hun inkomsten uit de eigendommen op die grond. Zij vrezen dat wanneer verzoeker terugkeert naar Nigeria hij die grond zal opeisen. Zijn leven is dan ook in groot gevaar. Hij kan bovendien geen enkele bescherming krijgen door de Nigeriaanse overheid.

Belangrijk is ook dat verzoekers zeer veel angst hebben dat hun dochters P.G. en T. het slachtoffer zullen worden van génitale verminking. Verzoekster werd destijds besneden door toedoen van haar stiefmoeder en ooms aan vaders zijde. Zij vreest nu dat zij hetzelfde zullen doen bij haar dochters. In de regio waarvan verzoekers afkomstig zijn, wordt maar liefst 35% van de vrouwen slachtoffer van génitale verminking.

Verzoekster vreest ook dat, gelet op de psychologische problematiek van verzoeker, hij niet in staat is om voldoende bescherming te bieden. Het CGVS stelt dat de ouders in de eerste plaats bescherming dienen te bieden aan hun dochters, doch gaat eraan voorbij dat verzoekers onder immense druk staan, waardoor die bescherming niet mogelijk is.

Verzoekster is Nigeria ontvlucht omwille van problemen met haar stiefmoeder en patemale ooms en haar ex-echtgenoot. Zij werd o.a. door haar stiefmoeder gedwongen uitgehuwelijkt.

Bovendien werd verzoekster het slachtoffer van mensensmokkel en prostitutie. Zij werd destijds door haar vriendin B. overgehaald om naar Europa te gaan om aldaar in Italië te werken als kapster. Verzoekster trachtte haar ex-echtgenoot en stiefmoeder uit de weg te gaan. Verwerende partij stelt dat er voldoende ontradingscampagnes zijn geweest in Nigeria, zodat verzoekster goed op de hoogte zou zijn geweest van de gevolgen. Verzoekster werd echter zand in de ogen gestrooid door haar goede vriendin. Bovendien trachtte zij haar situatie in het land van herkomst, zijnde de problemen met haar stiefmoeder, ooms en ex-echtgenoot, te ontlopen. Zij dacht een nieuw leven als kapster te kunnen opbouwen in Italië. Zij kwam daar echter terecht in de gedwongen prostitutie en heeft thans nog grote schulden aan de mensensmokkelaars.

Zij kan dan ook niet terugkeren naar Nigeria. Haar leven is daar in groot gevaar wanneer de mensensmokkelaars haar aantreffen.

Dat zij dus wel degelijk een gegronde vrees koesteren t.o.v. Nigeria en niet kunnen terugkeren naar hun land van herkomst.

Het is dan ook kennelijk onredelijk van het CGVS om onvoldoende rekening te houden met de verklaringen en al deze elementen.

Tijdens een asielaanvraag dient het gevaar voor het leven van verzoekers, in geval van terugkeer naar hun land van herkomst, onderzocht te worden. Verzoeker verliet Nigeria al in 2014, Verzoekster verliet Nigeria in 2015."

Verzoekers wijzen vervolgens op de algemene onveiligheid die heerst in Nigeria. Verzoeker benadrukt hierbij de aanwezigheid van Boko Haram doch verwijst ook naar de cultuur van geweld die heerst tegenover vrouwen en kinderen. Verzoekers staven hun betoog met verwijzingen naar landeninformatie. Verzoekers menen op basis van voorgaande elementen eveneens in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming.

Vervolgens stellen verzoekers dat ze niet kunnen rekenen op nationale bescherming door de Nigeriaanse autoriteiten.

3.2. De Raad onderzoekt een verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekers al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.3. In hoofde van verzoeker oordeelt de bestreden beslissing terecht dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door hem voorgehouden vervolging daar diens vertoonde gedrag niet valt te rijmen met de door hem beschreven vrees (i), diens verklaringen over zijn lidmaatschap bij de sekte inconsistent en tegenstrijdig zijn (ii), de door hem aangevoerde verschoningsgronden verder afbreuk doen aan zijn algemene geloofwaardigheid (iii) en diens plotse vermelding van een grondconflict losstaat van vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet (iv). In hoofde van verzoekster wordt tevens op goede gronden geoordeeld dat haar vrees tegenover haar stiefmoeder onvoldoende zwaarwichtig is om te spreken van vervolging (v) en haar vrees betreffende gedwongen huwelijk louter hypothetisch is en wordt ondergraven door haar tegenstrijdige verklaringen (vi). Voorts kan er geen geloof worden gehecht aan de gedwongen prostitutie die verzoekster zou hebben ervaren daar haar naïviteit niet aannemelijk is (vii), haar verklaringen op verscheidene punten ernstig tegenstrijdig zijn (viii) en bovendien blijkt dat ze beroep kan doen op nationale beschermingsmechanismen inzake gedwongen prostitutie (ix). Bovendien slagen verzoekers er niet in om hun vrees betreffende hun dochters en een mogelijke besnijdenis te concretiseren en aannemelijk te maken (x).

De Raad merkt op dat verzoekers in wezen volharden in hun eerder afgelegde verklaringen en deze louter op summiere wijze herhalen in hun verzoekschrift. Hiermee doen zij geen afbreuk aan de in de bestreden beslissingen, omtrent deze verklaringen gedane, pertinente en correcte vaststellingen. Het komt aan verzoekers toe om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete argumenten en elementen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen, waarbij zij echter geheel in gebreke blijven. Gezien de motieven in de bestreden beslissingen niet dienstig worden weerlegd, blijven deze onverminderd gehandhaafd.

Overigens halen verzoekers de algemene situatie in Nigeria aan en benadrukken ze het bestaan van geweld tegen vrouwen en kinderen. De door verzoekers aangehaalde landeninformatie doet echter niet besluiten dat er in Nigeria een situatie van veralgemeende vervolging geldt jegens vrouwen dan wel kinderen. Een loutere verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie op zich, zonder dat verzoekers enig geloofwaardig element met betrekking tot hun persoonlijke problemen in dit verband aannemelijk weten te maken, is verder onvoldoende om een vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

De motiveringen in de respectievelijke bestreden beslissingen zijn correct, pertinent en worden bij gebrek aan een dienstig verweer integraal overgenomen door de Raad.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoekers zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op hun asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij tonen niet aan dat ze in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad integraal naar de vaststellingen van de bestreden beslissingen:

“Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-nigeriaoctober-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama’at Ahl as-Sunnah lid-Da’wah wa’l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te

worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet."

Verzoekers voeren geen andere redenen aan waarom ze niet kunnen terugkeren naar Edo State in Nigeria. Verzoekers tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat ze bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP